Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziewiąta izba)

z dnia 4 czerwca 2015 r.*

Dostęp do dokumentów — Decyzja 2004/258/WE — Porozumienie o zamianie z dnia 15 lutego 2012 r. pomiędzy Grecją a EBC i krajowymi bankami centralnymi Eurosystemu — Załączniki A i B — Częściowa odmowa udzielenia dostępu — Interes publiczny — Polityka pieniężna Unii i państwa członkowskiego — Sytuacja finansowa EBC i krajowych banków centralnych Eurosystemu — Stabilność systemu finansowego Unii

W sprawie T-376/13

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, z siedzibą w Kilonii (Niemcy), reprezentowany przez adwokatów O. Hoepnera oraz D. Unrau,

strona skarżąca,

przeciwko

Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC), reprezentowanemu przez A. Sáinza de Vicuñę Barrosa, S. Lambrinoc oraz K. Laurinavičiusa, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez adwokatów H.G. Kamanna oraz P. Geya,

strona pozwana,

mającej za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 22 maja 2013 r., doręczonej skarżącemu pismem prezesa EBC, w sprawie częściowego oddalenia wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do „Exchange agreement dated 15 February 2012 r. among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein" (porozumienia o zamianie z dnia 15 lutego 2012 r. pomiędzy Republiką Grecką a Europejskim Bankiem Centralnym i wymienionymi w nim krajowymi bankami centralnymi Eurosystemu),

SĄD (dziewiąta izba),

w składzie: G. Berardis, prezes, O. Czúcz (sprawozdawca) i A. Popescu, sędziowie,

sekretarz: J. Weychert, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 grudnia 2014 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

Okoliczności powstania sporu i zaskarżona decyzja

1 W związku z napięciami, jakie pojawiły się w niektórych segmentach rynków finansowych, a w szczególności na niektórych rynkach obligacji skarbowych strefy euro, w dniu 10 maja 2010 r. Europejski Bank Centralny (EBC) zadecydował i ogłosił publicznie, że należy wprowadzić tymczasowy program dla rynków papierów wartościowych, w celu przywrócenia prawidłowego funkcjonowania mechanizmu transmisji polityki pieniężnej, czyli procesu, w ramach którego decyzje z zakresu polityki pieniężnej wywierają wpływ na gospodarkę w całości, a w szczególności na poziom cen.

2 W dniu 14 maja 2010 r. EBC wydał decyzję 2010/281/UE z dnia 14 maja 2010 r. w sprawie ustanowienia programu dotyczącego rynków papierów wartościowych (EBC/2010/5) (Dz.U. L 124, s. 8). Program dotyczący rynków papierów wartościowych (Securities Markets Programme, zwany dalej „SMP") pozwalał EBC i krajowym bankom centralnym (zwanym dalej „KBC") Eurosystemu na realizowanie bezwarunkowych transakcji interwencyjnych na rynkach publicznych i prywatnych dłużnych papierów wartościowych strefy euro.

3 SMP został wprowadzony w życie przez podmioty zarządzające portfelem Eurosystemu za pośrednictwem transakcji interwencyjnych w postaci zakupu obligacji skarbowych nominowanych w euro na rynkach wtórnych. W ramach wspomnianego SMP w okresach od maja 2010 r. do marca 2011 r. oraz od sierpnia 2011 r. do lutego 2012 r. EBC nabył obligacje skarbowe, miedzy innymi greckie.

4 Na mocy porozumienia o zamianie z dnia 15 lutego 2012 r. pomiędzy Republiką Grecką a EBC i wymienionymi w nim KBC Eurosystemu (zwanego dalej „porozumieniem o zamianie") EBC i KBC Eurosystemu zamieniły greckie obligacje skarbowe, których były posiadaczami, na nowe greckie obligacje skarbowe. Te ostanie nie różniły się pod względem wartości nominalnej, nominalnej stopy oprocentowania, dat zapłaty odsetek i dat odkupu od pierwotnych greckich obligacji skarbowych.

5 W marcu 2012 r. w ramach inicjatywy zaangażowania sektora prywatnego dotyczącej restrukturyzacji greckiego długu publicznego, greckie obligacje skarbowe zostały zrestrukturyzowane. Restrukturyzacja ta nie objęła nowych greckich obligacji skarbowych, których posiadaczami były EBC i wspomniane w pkt 4 powyżej KBC. Skarżący, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, fundusz emerytalny izby lekarzy dentystów w Szlezwiku-Holsztynie, który posiada greckie obligacje skarbowe, nie wyraził zgody na inicjatywę zaangażowania sektora prywatnego i w celu dochodzenia swych praw złożył skargę przeciwko Republice Greckiej. Skarżący twierdzi, że kwestia, w jakim wymiarze EBC i KBC Eurosystemu posiadały greckie obligacje skarbowe w momencie restrukturyzacji greckiego długu publicznego w ramach inicjatywy zaangażowania sektora prywatnego, ma szczególne znaczenie dla wniesionej przez niego skargi.

6 W dniu 6 września 2012 r. EBC postanowił zakończyć SMP. Bank ten ogłosił, że środki pieniężne wprowadzane na pośrednictwem SMP nadal będą wchłaniane tak jak w przeszłości oraz że papiery wartościowe pozostałe w portfelu związanym z SMP zostaną w nim utrzymane aż do terminu zapadalności. EBC ogłosił także właściwości techniczne dotyczące transakcji pieniężnych dokonywanych na papierach wartościowych na rynkach wtórnych obligacji skarbowych (zwane dalej „OMT"), które stanowiły ewentualne przyszłe środki polityki pieniężnej.

7 Pismem z dnia 15 marca 2013 r. skarżący zwrócił się do EBC z wnioskiem o udzielenie dostępu do „załącznika" do porozumienia o zamianie.

8 Pismem z dnia 16 kwietnia 2013 r. EBC odpowiedział na ten wniosek. EBC wyjaśnił, że porozumienie o zamianie zawiera w szczególności załączniki A i B i opisał ich treść. Najpierw, w odniesieniu do załącznika A EBC wyjaśnił, że przedstawia on w formie tabeli greckie obligacje skarbowe, które zostały nabyte przez niego i przez KBC Eurosystemu w ramach SMP. Tabela ta obejmuje cztery kolumny zawierające: opis papierów wartościowych, ich numer indentyfikacyjny, całkowitą wielkość SMP oraz lokalizację. EBC wskazał także, że całkowita wartość greckich obligacji skarbowych wymienionych w załączniku A wynosi 42 732 860 000,00 EUR. Następnie EBC wskazał, że załącznik B składa się z dwóch części. Część I określa warunki finansowe nowych greckich obligacji skarbowych i obejmuje pięć kolumn, z których cztery zawierają informacje znajdujące się w załączniku A, a piąta wskazuje wartość nominalną w EUR. Wartość nominalna nowych greckich obligacji skarbowych wymienionych w załączniku B wynosi także 42 732 860 000,00 EUR. Część II określa pozostałe warunki finansowe nowych greckich obligacji skarbowych, takie jak podstawa obliczenia odsetek, daty płatności odsetek, podmiot wypłacający, notowanie, rokowanie itd. Ponadto EBC wyjaśnił, że nowe greckie obligacje skarbowe nie różnią się od pierwotnych greckich obligacji skarbowych pod względem wartości nominalnej, stopy kuponów, dat wypłaty odsetek i terminów wykupu i nie są ujęte w wykazie kwalifikowalnych papierów wartościowych, które były przedmiotem restrukturyzacji w ramach inicjatywy zaangażowania sektora prywatnego. Natomiast EBC oddalił wniosek skarżącego w zakresie, w jakim dotyczył on dostępu do szczegółowych i usystematyzowanych informacji zawartych w załącznikach A i B.

9 W dniu 19 kwietnia 2013 r. skarżący skierował do EBC wniosek potwierdzający, w którym ograniczył się do zażądania udzielenia dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie.

10 Pismem z dnia 22 maja 2013 r. EBC przekazał fragmenty załączników A i B do porozumienia o zamianie potwierdzające opis wspomnianych załączników przedstawiony w piśmie z dnia 16 kwietnia 2013 r. W pozostałym zakresie EBC oddalił wniosek potwierdzający. W tym kontekście wyjaśnił, że odmowa ujawnienia szczegółowych i usystematyzowanych informacji na temat greckich obligacji skarbowych, które znajdują się w posiadaniu EBC i KBC Eurosystemu, opiera się na art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie, trzecie i siódme jego decyzji 2004/258/WE z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC (EBC/2004/3) (Dz.U. L 80, s. 42), zmienionej decyzją 2011/342/UE z dnia 9 maja 2011 r. zmieniającą decyzję EBC/2004/3 (EBC/2011/6) (Dz.U. L 158, s. 37) (zwanej dalej „zmienioną decyzją 2004/258”). Odmowa ta jest uzasadniona ze względu na ochronę interesu publicznego w odniesieniu do polityki pieniężnej Unii Europejskiej i państwa członkowskiego – w niniejszym przypadku Republiki Greckiej, sytuacji finansowej EBC i KBC Eurosystemu oraz stabilności systemu finansowego w Unii.

Postępowanie przed Sądem i żądania stron

11 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 18 lipca 2013 r. skarżący wniósł skargę w niniejszej sprawie.

12 Po zapoznaniu się ze sprawozdaniem sędziego sprawozdawcy Sąd (dziewiąta izba) postanowił o otwarciu ustnego etapu postępowania.

13 W ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 64 regulaminu postępowania w dniu 28 października 2014 r. Sąd skierował do skarżącego i EBC pytania na piśmie. Skarżący i EBC odpowiedzieli na te pytania w wyznaczonym terminie.

14 W ramach środków dowodowych przewidzianych w art. 65 regulaminu postępowania Sąd, postanowieniem z dnia 3 listopada 2014 r., nakazał EBC przedstawienie załączników A i B do porozumienia o zamianie. EBC zastosował się do tego środka dowodowego w wyznaczonym terminie. Zgodnie z art. 67 § 3 akapit trzeci regulaminu postępowania rozpatrywane załączniki nie zostały podane do wiadomości skarżącego.

15 Na rozprawie w dniu 10 grudnia 2014 r. wysłuchane zostały wystąpienia stron i ich odpowiedzi na pytania Sądu.

16 Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności „decyzji [EBC] z dnia 16 kwietnia 2013 r. zmienionej decyzją z dnia 22 maja 2013 r. […], w zakresie, w jakim wniosek o udzielenie dostępu do załączników A i B do [porozumienia o zamianie] nie został jeszcze uwzględniony”;

— obciążenie EBC kosztami postępowania.

17 EBC wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Co do prawa

1. *W przedmiocie dopuszczalności skargi w całości*

18 Nie zgłaszając formalnego zarzutu niedopuszczalności, EBC kwestionuje dopuszczalność skargi. Podnosi on, że przed złożeniem wniosków o udzielenie dostępu do załączników do porozumienia o zamianie w imieniu skarżącego jego adwokat złożył już takie wnioski w swym własnym imieniu. Wnioski te, które były praktyczne takie same jak wnioski złożone w imieniu skarżącego, zostały oddalone. Ponieważ adwokat skarżącego zrezygnował z zaskarżenia tej decyzji o oddaleniu wniosków (sprawa T-70/13) w dniu 15 marca 2013 r., a zatem w tym samym dniu, w którym zostały złożone wnioski o udzielenie dostępu w imieniu skarżącego, skarga o stwierdzenie nieważności powinna być odrzucona jako niedopuszczalna.

19 W tym zakresie wystarczy stwierdzić, że w odniesieniu do wniosków złożonych przez adwokata w imieniu skarżącego EBC nie powołał się ani na okoliczność, że są one zbyt daleko idące lub stanowią nadużycie, ani na powagę rzeczy osądzonej. Przeciwnie, w decyzjach z dni 16 kwietnia i 22 maja 2013 r. EBC oddalił wnioski skarżącego co do istoty.

20 Jako adresat tych decyzji skarżący ma prawo do ich zaskarżenia. Wbrew bowiem temu, co podnosi EBC, na prawo skarżącego do wniesienia skargi na wspomniane decyzje nie ma wpływu ewentualna niedopuszczalność złożonego przez niego do EBC wniosku, ani cofnięcie skargi przez inną stronę skarżącą w innej sprawie zawisłej przed Sądem.

21 W konsekwencji należy oddalić ten zarzut niedopuszczalności.

2. *W przedmiocie stwierdzenia nieważności pisma EBC z dnia 22 maja 2013 r.*

W przedmiocie dopuszczalności

22 EBC podnosi, że pierwsza część żądań dotyczących stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 16 kwietnia 2013 r., zmienionej decyzją EBC z dnia 22 maja 2013 r. jest niedopuszczalna. Skarżący nie wskazał w sposób wystarczająco jasny decyzji EBC, której stwierdzenia nieważności żąda. Argumenty przedstawione w uzasadnieniu tego żądania dotyczyły zarówno odpowiedzi EBC z dnia wniosku 16 kwietnia 2013 r., jak i jego odpowiedzi z dnia 22 maja 2013 r.

23 W tym zakresie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 21 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, mającym zastosowanie do procedury Sądu na mocy art. 53 akapit pierwszy statutu oraz z art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania przed Sądem, każda skarga musi wskazywać przedmiot sporu. Wskazanie to powinno być wystarczająco precyzyjne, aby pozwolić stronie pozwanej na przygotowanie swojej obrony, a Sądowi na dokonanie kontroli sądowej (wyrok z dnia 20 marca 2013 r., Nexans France/Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, Zb.Orz., EU:T:2013:141, pkt 49).

24 W niniejszej sprawie należy uwzględnić kontekst prawny, w jaki wpisuje się żądanie stwierdzenia nieważności. Zgodnie bowiem z procedurą przewidzianą w art. 6 i 7 zmienionej decyzji 2004/258, po oddaleniu pierwotnego wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów, wnioskodawca może złożyć wniosek potwierdzający, wnosząc o zrewidowanie przez zarząd EBC stanowiska EBC. W świetle tych przepisów należy stwierdzić, że z żądania stwierdzenia nieważności „odpowiedzi EBC z dnia 16 kwietnia 2013 r., zmienionej odpowiedzią EBC z dnia 22 maja 2013 r." wystarczająco jasno wynika, że skarżący domaga się stwierdzenia nieważności decyzji pierwotnej w wersji zrewidowanej, a zatem pisma zarządu EBC z dnia 22 maja 2013 r. W trakcie rozprawy skarżący potwierdził taką interpretację wniesionego przez niego żądania stwierdzenia nieważności.

25 Wbrew temu, co twierdzi EBC, tego potwierdzenia skarżącego nie można uznać za dostosowanie jego żądań. Ze skargi wynika bowiem już wystarczająco wyraźnie, że żądanie stwierdzenia nieważności dotyczy decyzji EBC z dnia 22 maja 2013 r.

26 W związku z powyższym należy oddalić zarzut niedopuszczalności dotyczący żądania stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 22 maja 2013 r.

W przedmiocie zasadności

27 W uzasadnieniu żądania stwierdzenia nieważności skarżący podnosi trzy zarzuty. Zarzut pierwszy dotyczy niezgodności z prawem art. 4 ust. 1 lit. a) tiret siódme zmienionej decyzji 2004/258. Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi TFUE i w art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zarzut trzeci dotyczy zasadności twierdzeń EBC.

28 Sąd uważa, że należy zbadać w pierwszej kolejności zarzuty drugi i trzeci, a następnie pierwszy.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia

29 Skarżący utrzymuje, że EBC naruszył obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 akapit drugi TFUE i w art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych. W uzasadnieniu tego zarzutu podnosi, że wyjątki od prawa publicznego dostępu do dokumentów powinny być intepretowane i stosowane w sposób ścisły. Instytucja, która odmawia dostępu do dokumentu powinna wyjaśnić, w jakiej mierze dostęp do tego dokumentu mógłby konkretnie i faktycznie naruszyć interes chroniony wyjątkiem określonym w tym przepisie, na który instytucja ta się powołuje. W niniejszym przypadku wymogi wynikające z obowiązku uzasadnienia są wyjątkowo wysokie ze względu na uprawnienia dyskrecjonalne EBC i ograniczoną kontrolę sądową jego decyzji. Zdaniem skarżącego pismo EBC z dnia 22 maja 2013 r. nie spełnia tych wymogów.

30 EBC podważa powyższe argumenty.

31 W tym kontekście należy przypomnieć, że na mocy art. 296 akapit drugi TFUE akty prawne są uzasadniane.

32 Obowiązek uzasadnienia stanowi istotny wymóg proceduralny, który należy odróżnić od kwestii zasadności uzasadnienia, odnoszącej się do materialnej zgodności z prawem spornego aktu. Uzasadnienie decyzji powinno być dostosowane do charakteru danego aktu i odzwierciedlać stwierdzenia instytucji Unii, która wydała akt prawny w sposób jasny i jednoznaczny, tak aby zainteresowani mogli zrozumieć przyczyny wydania środka i aby sądy Unii mogły przeprowadzić ich kontrolę (wyrok z dnia 22 marca 2001 r., Francja/Komisja, C-17/99, Rec, EU:C:2001:178, pkt 35).

33 Wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do okoliczności danego przypadku, w szczególności do treści aktu, charakteru powołanych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie jest wymagane, by uzasadnienie podawało w sposób szczegółowy wszystkie istotne okoliczności prawne i faktyczne, ponieważ kwestia, czy uzasadnienie spełnia wymogi, musi być oceniana nie tylko z uwzględnieniem brzmienia aktu, lecz również jego kontekstu, jak i całości przepisów prawnych regulujących daną dziedzinę (wyrok z dnia 11 września 2003 r., Austria/Rada, C-445/00, Rec, EU:C:2003:445, pkt 49).

34 W świetle tego orzecznictwa należy zbadać uzasadnienie pisma EBC z dnia 22 maja 2013 r.

35 We wspomnianym piśmie EBC najpierw podniósł, że ujawnienie danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie naruszyłoby, po pierwsze, ochronę interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, pieniężnej i gospodarczej Unii i państwa członkowskiego, po drugie, sytuację finansową EBC i KBC Eurosystemu, a po trzecie, stabilność systemu finansowego w Unii i w państwie członkowskim i że częściowa odmowa udzielenia dostępu do wspomnianych dokumentów jest więc uzasadniona na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie, trzecie i siódme zmienionej decyzji 2004/258.

36 Następnie EBC szczegółowo wyjaśnił powody, dla których twierdzi, że ujawnienie tych danych mogłoby naruszyć interes publiczny.

37 Po pierwsze EBC wyjaśnił, że nie ujawnił szczegółowych i ustrukturyzowanych informacji na temat jego interwencji na rynkach, ponieważ mogłoby to zagrozić skuteczności polityki pieniężnej Unii. Stwierdzenie to odnosi się w szczególności do zakupów papierów wartościowych w ramach SMP, które stanowiłyby transakcje interwencyjne. Ujawnienie dokładnego składu portfela dotyczącego SMP w odniesieniu do greckich obligacji skarbowych prowadziłoby do ujawnienia informacji dotyczących strategii i taktyki stosowanych w ramach transakcji interwencyjnych, co mogłoby naruszyć skuteczność ewentualnych przyszłych transakcji interwencyjnych EBC, a w ostateczności skuteczność polityki pieniężnej. W tym kontekście EBC wyjaśnił, że nabycie przez niego i KBC Eurosystemu greckich obligacji skarbowych w ramach SMP nie zostało dokonane w celu inwestycyjnym, ale w celu publicznym, czyli w celu zaradzenia nieprawidłowemu funkcjonowaniu istotnych segmentów rynków papierów wartościowych, aby przywrócić odpowiedni mechanizm transmisji polityki pieniężnej, ponieważ chodzi o zasadniczy składnik stabilności finansowej i podstawowy wstępny warunek skuteczności polityki pieniężnej. Bez skutecznej transmisji polityki pieniężnej w całej strefie euro stabilność finansowa byłaby zagrożona, podobnie jak utrzymanie jednolitej przestrzeni pieniężnej jako takiej.

38 Po drugie EBC zwrócił uwagę skarżącego na okoliczność, że nie jest powszechne, aby podmioty działające na rynku finansowym ujawniały dokładny skład ich portfela finansowego w przypadku, gdy byłoby to niekorzystne dla ich interesów finansowych. Zgodnie z powszechnie uznaną zasadą całkowita przejrzystość w odniesieniu do niektórych wymogów osłabiłaby pozycję posiadacza na rynku w odniesieniu do przyszłych transakcji, ponieważ umożliwiłoby to osobom trzecim przewidzenie na podstawie prowadzonej w przeszłości strategii portfela jego przyszłych potrzeb i preferencji w zakresie inwestycji. Ponieważ KBC Eurosystemu są inwestorami publicznymi, to interes publiczny dotyczący

sytuacji finansowej EBC i KBC Eurosystemu powinien być chroniony, a ujawnienie niektórych szczegółowych informacji na temat transakcji i kwot zawartych w ich bilansie powinno być ograniczone.

39 Uzasadnienie to spełnia wymogi obowiązku uzasadnienia.

40 Stwierdzenia EBC przedstawione w pkt 35–38 powyżej umożliwiły bowiem skarżącemu poznanie podstawy prawnej oddalenia jego wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie, którą stanowi art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie, trzecie i siódme zmienionej decyzji 2004/258 oraz powody, dla których EBC uznał, że ujawnienie treści tych załączników zagrażałoby polityce pieniężnej Unii i państw członkowskich, jego sytuacji finansowej oraz sytuacji finansowej KBC Eurosystemu oraz stabilności systemu finansowego. Pozwalają one także Sądowi na przeprowadzenie kontroli zasadności stwierdzeń EBC.

41 Żaden z podnoszonych przez skarżącego argumentów nie jest w stanie podważyć tego stwierdzenia.

42 W pierwszej kolejności skarżący twierdzi, że ponieważ całość działalności EBC służy celowi publicznemu, to nie może on ograniczać się do powołania się na nieprawidłowe funkcjonowanie istotnych segmentów rynku i publiczny cel jego interwencji, aby uzasadnić odmowę udzielenia dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie.

43 Argument ten należy oddalić.

44 Jak bowiem wynika z pkt 35–38 powyżej, w piśmie z dnia 22 maja 2013 r. EBC nie ograniczył się do powołania się na publiczne cele spełniane przez jego interwencje, ale wyjaśnił także konkretne przyczyny, dla których ujawnienie informacji zawartych w załącznikach A i B mogłoby zagrozić skuteczności ewentualnych przyszłych środków interwencyjnych, a także jego sytuacji finansowej i sytuacji finansowej KBC Eurosystemu.

45 W drugiej kolejności skarżący utrzymuje, że EBC nie wyjaśnił w sposób wystarczający przyczyn, dla których informacje zawarte w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie mogłyby podważyć skuteczność przyszłych środków interwencyjnych, podczas gdy, po pierwsze, SMP już wygasł, a po drugie, skarżący nie zwrócił się o ujawnienie informacji dotyczących bezpośrednio SMP, ale wyłącznie informacji zawartych w porozumieniu o zamianie.

46 Argument ten należy oddalić.

47 Jak bowiem wynika z pkt 35–38 powyżej, w decyzji z dnia 22 maja 2013 r. EBC wskazał, że informacje zawarte w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie zachęcałyby podmioty rynku nie tylko do analizowania taktyki i strategii związanych z interwencjami realizowanymi w ramach SMP, ale także do przewidywania taktyki i strategii stosowanych w przypadku ewentualnych przyszłych interwencji, co mogłoby naruszyć skuteczność tych interwencji.

48 W trzeciej kolejności skarżący podnosi, że odniesienia do „nieprawidłowego funkcjonowania istotnych segmentów rynku” i do „mechanizmu transmisji” w zakresie polityki pieniężnej, jakich użył EBC w ramach przedstawionego przez niego uzasadnienia, nie były wystarczająco jasne.

49 Argument ten należy oddalić.

50 Wbrew bowiem temu, co twierdzi skarżący, EBC nie był zobowiązany do bardziej szczegółowego wyjaśnienia wyrażeń „nieprawidłowe funkcjonowanie istotnych segmentów rynku” i „mechanizm transmisji” użytych w piśmie z dnia 22 maja 2013 r. Przede wszystkim w odniesieniu do wyrażenia „nieprawidłowe funkcjonowanie istotnych segmentów rynku” należy przypomnieć, że było powszechnie wiadomo, iż od początku 2010 r. Unia przeżywała kryzys długu publicznego i że pojawiły się napięcia

na niektórych rynkach długu publicznego strefy euro, zwłaszcza ze względu na rosnące obawy rynku o stabilność finansów publicznych w świetle bardzo wysokich deficytów budżetowych, w szczególności w Grecji. Było także wiadomo, że napięcia te rozprzestrzeniły się na inne segmenty rynków finansowych i że EBC ogłosił SMP w celu poprawy skuteczności mechanizmu transmisji polityki pieniężnej. Następnie, co do użycia przez EBC wyrażenia „mechanizm transmisji" wystarczy stwierdzić, że skarżący, który nabył greckie obligacje skarbowe jako inwestor instytucjonalny, powinien być uznany za podmiot, który zna znaczenie tego terminu lub może z łatwością je poznać, na przykład szukając informacji na stronie internetowej EBC.

51 W czwartej kolejności skarżący podnosi, że decyzja z dnia 22 maja 2013 r. nie zawierała absolutnie żadnego faktu i że EBC oparł się na zwykłej spekulacji w odniesieniu do zagrożenia skuteczności ewentualnych przyszłych operacji interwencyjnych. Tymczasem w niniejszej sprawie wymogi wynikające z obowiązku uzasadnienia są wysokie, ponieważ EBC posiada szeroki zakres uznania przy określaniu, czy ujawnienie rozpatrywanych dokumentów może naruszyć interes publiczny.

52 Argument ten, w zakresie, w jakim dotyczy on naruszenia obowiązku uzasadnienia jako istotnego wymogu proceduralnego, podlega oddaleniu.

53 Z pewnością prawda jest, że EBC posiada szeroki zakres uznania w odniesieniu do kwestii, czy może dojść do naruszenia interesu publicznego dotyczącego polityki finansowej, pieniężnej lub gospodarczej Unii lub państwa członkowskiego, sytuacji finansowej EBC lub KBC Eurosystemu i stabilności systemu finansowego w Unii lub w państwie członkowskim poprzez ujawnienie informacji zawartych w załącznikach A i B, a tym samym kontrola zgodności z prawem takiej decyzji przeprowadzana przez sąd Unii powinna ograniczać się do kontroli przestrzegania zasad postępowania i uzasadnienia, materialnej prawdziwości stanu faktycznego, jak również braku oczywistych błędów w ocenie i nadużycia władzy (wyrok z dnia 29 listopada 2012 r., Thesing i Bloomberg Finance/EBC, T-590/10, EU:T:2012:635, pkt 43).

54 Należy także przypomnieć, że ze względu na ograniczoną kontrolę przeprowadzaną przez sąd Unii przestrzeganie przez EBC obowiązku uzasadnienia w wystarczający sposób swych decyzji nabiera jeszcze bardziej podstawowego znaczenia. Jedynie bowiem w ten sposób sąd Unii może weryfikować, czy występują elementy stanu faktycznego i prawnego, od których zależy wykonanie uprawnień dyskrecjonalnych (zob. podobnie wyrok z dnia 21 listopada 1991 r., Technische Universität München, C-269/90, Rec, EU:C:1991:438, pkt 14).

55 Jednakże wbrew temu, co twierdzi skarżący, w niniejszym przypadku obowiązek uzasadnienia w żaden sposób nie sprzeciwiał się temu, aby EBC oparł się na twierdzeniach uwzględniających hipotetyczne zachowanie, jakie podmioty działające na rynku mogą przejawiać w związku z ujawnieniem informacji zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie i na skutkach, jakie takie zachowanie mogłoby wywrzeć w odniesieniu do przyszłych interwencji. Po pierwsze bowiem, rozumowanie to jest wystarczająco konkretne, aby umożliwić skarżącemu podważenie jego zasadności, a Sądowi przeprowadzenie jego kontroli. Po drugie, w niniejszym przypadku ogólny charakter uzasadnienia EBC jest motywowany troską o nieujawnienie informacji, których ochronę przewiduje przytoczony wyjątek.

56 W piątej kolejności skarżący utrzymuje, że uzasadnienie, zgodnie z którym mogłoby dojść do ujawnienia strategii i taktyki stosowanych w ramach transakcji inwestycyjnych, jest nieistotne oraz że EBC błędnie stwierdził, że ma potrzeby i preferencje w zakresie inwestycji.

57 Argumenty te również należy oddalić.

58 Dotyczą one bowiem zasadności uzasadnienia i nie mogą prowadzić do wykazania naruszenia obowiązku uzasadnienia jako istotnego wymogu proceduralnego.

59 W związku z powyższym należy oddalić niniejszy zarzut, w zakresie, w jakim dotyczy on naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE.

60 Ponadto, w zakresie, w jakim niniejszy zarzut dotyczy także naruszenia art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych, na mocy którego prawo do dobrej administracji obejmuje między innymi obowiązek administracji uzasadniania swoich decyzji, wystarczy stwierdzić, że ze względu na powyższe ustalenia nie może on także zostać uwzględniony, bez konieczności orzekania w kwestii, czy w okolicznościach niniejszego przypadku postanowienie to ma zastosowanie do EBC.

61 Zarzut drugi należy zatem w całości oddalić.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego zasadności stwierdzeń EBC

62 Skarżący twierdzi, że stwierdzenia EBC, którymi uzasadnił on oddalenie wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie, są błędne. Gdyby argumenty przedstawione przez EBC miały być uznane za wystarczające dla odmówienia dostępu do wspomnianych załączników, stanowiłoby to ograniczenie prawa do informacji ustanowionego w art. 15 ust. 3 TFUE i w art. 42 karty praw podstawowych, które byłoby nieproporcjonalne i pozbawiałoby to prawo jego istoty.

63 EBC podważa powyższe argumenty.

64 W tym zakresie na wstępie należy podnieść, że niektóre z argumentów, które skarżący formułuje w ramach niniejszego zarzutu, mogłyby być rozumiane w ten sposób, że skarżący podnosi zarzut niezgodności z prawem w celu podważenia zgodności art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258 z art. 15 ust. 3 TFUE i z art. 42 karty praw podstawowych.

65 Tymczasem, w odpowiedzi z dnia 10 listopada 2014 r. na pytania Sądu (zob. pkt 13 powyżej) skarżący wyjaśnił, że w przypadku gdyby Sąd stwierdził, iż w niniejszej sprawie spełnione są warunki dotyczące wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258, nie podtrzymuje on zarzutu niezgodności z prawem art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258.

66 Należy zatem zbadać, czy argumenty przedstawione przez skarżącego prowadzą do wykazania błędu mającego wpływ na zasadność wniosku EBC, zgodnie z którym częściowe oddalenie wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie jest uzasadnione na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258.

67 Jak wynika z pkt 35–38 powyżej, w uzasadnieniu swojego wniosku EBC wyjaśnił co do zasady, że ujawnienie szczegółowych i ustrukturyzowanych danych dotyczących obligacji skarbowych, które on i KBC Eurosystemu nabyli w ramach SMP, mogłoby zachęcić podmioty rynku do formułowania wniosków dotyczących strategii, taktyki i metody stosowanych w tych ramach i do prognozowania strategii, taktyki i metody, które mogłyby być stosowane w ramach przyszłych inwestycji. Mogłoby to zagrozić skuteczności wspomnianych interwencji, a ostatecznie polityce pieniężnej Unii, a także sytuacji finansowej EBC i KBC Eurosystemu.

68 Skarżący uważa, że stwierdzenia te są błędne. W uzasadnieniu niniejszego zarzutu nie przedstawia odrębnych argumentów, ale ogranicza się do odwołania się do argumentów, jakie przedstawił w uzasadnieniu zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia. Należy więc zbadać argumenty, które skarżący przedstawił w ramach zarzutu drugiego, w zakresie, w jakim nie dotyczą one, a przynajmniej nie dotyczą wyłącznie, naruszenia obowiązku uzasadnienia jako istotnego wymogu proceduralnego, ale także zasadności stwierdzeń EBC.

– W przedmiocie argumentów dotyczących w szczególności hipotetycznego charakteru stwierdzeń EBC

69 Skarżący twierdzi, że stwierdzenia EBC oparte są na zwykłych spekulacjach i nie są uzasadnione żadnym faktem. Takie stwierdzenia nie mogą uzasadniać odmowy dostępu do dokumentów na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258. W tym kontekście skarżący podnosi także, że jego wniosek nie dotyczył środków interwencyjnych, ale wyłącznie porozumienia o zamianie oraz że w każdym razie w momencie złożenia przez niego wniosku SMP już wygasł.

70 W tym zakresie na wstępie należy przypomnieć, że zmieniona decyzja 2004/258 ma na celu, jak wskazują jej motywy 2 i 3, zezwolenie na szerszy dostęp do dokumentów EBC niż ten, jaki istniał na mocy jego decyzji 1999/284/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów i archiwów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/1998/12) (Dz.U. L 110, s. 30), zapewniając jednocześnie ochronę niezależności EBC i KBC Eurosystemu, a także poufność niektórych kwestii dotyczących wypełniania zadań EBC.

71 Artykuł 2 ust. 1 zmienionej decyzji 2004/258 przyznaje każdemu obywatelowi Unii oraz każdej osobie fizycznej lub prawnej mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim prawo dostępu do dokumentów EBC, zgodnie z warunkami i ograniczeniami określonymi w tej decyzji.

72 Jednakże prawo to podlega pewnym ograniczeniom z przyczyn dotyczących względów interesu publicznego lub prywatnego. W szczególności art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258 przewiduje wyjątki od udzielenia dostępu do dokumentu w przypadku, gdy jego ujawnienie naruszałoby ochronę interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, pieniężnej lub gospodarczej Unii lub państwa członkowskiego lub sytuację finansową EBC lub KBC Eurosystemu.

73 W świetle faktu, że wyjątki od udzielenia dostępu przewidziane w art. 4 zmienionej decyzji 2004/258 stanowią odstępstwo od prawa dostępu do dokumentów przewidzianego w jej art. 2 ust. 1, powinny one być interpretowane i stosowane ściśle. Tak więc gdy EBC zdecyduje się odmówić udzielenia dostępu do dokumentu, o którego ujawnienie zwrócono się do niego na mocy art. 4 ust. 1 wspomnianej decyzji, jest on zasadniczo zobowiązany wyjaśnić, w jaki sposób dostęp do tego dokumentu mógłby stanowić konkretne i faktyczne naruszenie interesu chronionego wyjątkiem określonym w tym przepisie, na który instytucja ta się powołuje (ww. w pkt 53 wyrok Thesing i Bloomberg Finance/EBC, EU:T:2012:635, pkt 41, 42).

74 W świetle tych zasad należy zbadać, czy twierdzenia EBC były wystarczające, aby uzasadnić częściowe oddalenie wniosku o udzielenie dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie.

75 W pierwszej kolejności, w zakresie, w jakim skarżący zarzuca EBC oparcie się na hipotezach, należy przypomnieć, że na mocy przepisów przewidzianych w art. 4 zmienionej decyzji 2004/258 EBC jest zobowiązany do porównania – z jednej strony – istniejącej sytuacji, w której dostęp do dokumentów nie został (jeszcze) udzielony, i – z drugiej strony – sytuacji hipotetycznej, w której dostęp do dokumentów byłby udzielony. Tym samym okoliczność, że w decyzji o częściowej odmowie udzielenia dostępu EBC uwzględnił sytuację hipotetyczną, w której udzieliłby dostępu do załączników A i B, nie może sama z siebie podważyć zasadności jego rozumowania.

76 W drugiej kolejności należy zbadać, czy argumenty przedstawione przez skarżącego dowodzą, że w decyzji z dnia 22 maja 2013 r. EBC nie wyjaśnił w sposób wystarczająco konkretny ryzyka naruszenia chronionego interesu oraz że jego twierdzenia w tym zakresie są obarczone oczywistym błędem w ocenie.

77 W tym kontekście należy najpierw podnieść, że skarżący nie przedstawia żadnego argumentu, który mógłby podważyć zasadność stwierdzenia EBC, zgodnie z którym ujawnienie danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie prowadziłoby do ujawnienia dokładnego składu portfela SMP i pozwoliłoby zatem podmiotom rynku na poznanie między innymi wartości

nominalnych, stóp kuponów, dat wypłaty odsetek i dat wykupu obligacji skarbowych nabytych w ramach SMP. W tym względzie skarżący ogranicza się bowiem do stwierdzenia, że nie domaga się dostępu do dokumentów związanych bezpośrednio z interwencją EBC. Tymczasem, jak podnosi EBC, w oparciu o informacje zawarte w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie możliwe jest zidentyfikowanie greckich obligacji skarbowych, które EBC i KBC Eurosystemu nabyły w ramach SMP.

78 Następnie, wbrew temu, co twierdzi skarżący, fakt, że SMP już wygasł, nie sprawia, że stwierdzenia te stają się oczywiście błędne lub pozbawione znaczenia. Zgodnie bowiem z rozumowaniem EBC ujawnienie danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie mogłoby zachęcić podmioty rynkowe do przewidywania strategii, taktyki i metody, jakie mogą być stosowane przez EBC i przez KBC Eurosystemu w ramach przyszłych interwencji. Tymczasem, jak już orzekł Sąd, jest powszechne, że podmioty rynku wykorzystują informacje ujawnione przez banki centralne, ponieważ analizy i decyzje tych banków są uznawane za szczególnie istotne i rzetelne źródło informacji w celu przeprowadzenia oceny obecnych i przyszłych zmian na rynku finansowym (ww. w pkt 53 wyrok Thesing i Bloomberg Finance/EBC, EU:T:2012:635, pkt 52, 57, 63).

79 Ponadto skarżący podważa stwierdzenie EBC, zgodnie z którym skuteczność przyszłych interwencji i jego sytuacja finansowa, a także sytuacja finansowa KBC Eurosystemu mogłyby zostać zagrożone, w przypadku gdyby niektóre podmioty rynku działały w oparciu o prognozy realizowane na podstawie danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie.

80 W odniesieniu do tego elementu uzasadnienia pisma z dnia 22 maja 2013 r. EBC wyjaśnił, że ujawnienie informacji dotyczących metody stosowanej w ramach SMP mogłoby naruszyć środki interwencyjne, których cel jest taki sam jak cel spełniany przez SMP lub do niego podobny. Celem takich programów jest zachęcenie podmiotów rynku do inwestowania w daną kategorię obligacji skarbowych, w stosownym przypadku jeszcze zanim EBC i KBC Eurosystemu je nabędą, w celu skorzystania ze zmiany cen spowodowanej tym nabyciem. Mogą one mieć pozytywny wpływ na wszystkie obligacje objęte daną kategorią. Ponieważ podmioty rynku nie wiedzą, jakie obligacje preferują EBC i KBC Eurosystemu, są one zachęcane do inwestowania w szerokim zakresie w całą daną kategorię obligacji. Natomiast w przypadku, gdyby podmioty rynku miały dostęp do szczegółowych i ustrukturyzowanych danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie, skuteczność środków interwencyjnych, a ostatecznie skuteczność polityki pieniężnej mogłyby zostać zagrożone, podobnie jak sytuacja finansowa EBC i KBC Eurosystemu. W takim przypadku podmioty rynku mogłyby być zachęcane do sporządzania prognoz w celu określenia bardziej szczegółowo rodzajów obligacji skarbowych w danej kategorii, które mogłyby być nabyte przez EBC i KBC Eurosystemu oraz do nabywania głównie tych rodzajów obligacji. Po pierwsze, mogłoby to prowadzić do wzrostu cen w odniesieniu do rodzajów obligacji zidentyfikowanych przez podmioty rynku jako obligacje, które mogą być nabyte przez EBC i KBC Eurosystemu. W zakresie w jakim obligacje te odpowiadałyby rzeczywiście preferencjom EBC i KBC Eurosystemu, banki te mogłyby zostać zmuszone albo do nabycia tych rodzajów obligacji po wyższych cenach, albo do zakupu innych obligacji w mniejszym stopniu odpowiadających ich preferencjom. Po drugie, EBC i KBC Eurosystemu mogłyby zostać skłonione do zakupu obligacji innych rodzajów objętych daną kategorią, w celu zachęcenia podmiotów rynku do inwestowania we wszystkie obligacje objęte wspomnianą kategorią, a nie tylko w niektóre rodzaje obligacji.

81 W tym zakresie skarżący najpierw podnosi, że te stwierdzenia EBC oparte są na nieprawdopodobnej hipotezie. Nie ulega wątpliwości, że w swym komunikacie prasowym z dnia 6 września 2012 r. EBC ogłosił właściwości techniczne dotyczące zakupu obligacji skarbowych w ramach programu odnoszącego się do OMT (zwanego dalej „programem OMT”) (zob. pkt 6 powyżej). Jednakże można było przewidzieć, że EBC i KBC Eurosystemu nie dokonają zakupu obligacji skarbowych w ramach wspomnianego programu.

82 W tym kontekście, po pierwsze, skarżący podnosi, że z decyzji ministrów strefy euro podjętej pod koniec 2014 r. wynika, że środkiem planowanym w ramach polityki pieniężnej dotyczącym Republiki Greckiej było otwarcie linii kredytowej. Nie przewidywano zatem już zakupu greckich obligacji skarbowych.

83 Argument ten należy oddalić.

84 W tym zakresie wystarczy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w zakresie skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE zgodność z prawem aktu Unii ocenia się na podstawie stanu faktycznego i prawnego w chwili wydania aktu (wyrok z dnia 7 lutego 1979 r., Francja/Komisja, 15/76 i 16/76, Rec, EU:C:1979:29, pkt 7). Tymczasem okoliczności, do których odwołuje się skarżący, miały miejsce po wydaniu decyzji EBC z dnia 22 maja 2013 r., a zatem nie mogą podważyć jej zgodności z prawem.

85 Po drugie, skarżący podnosi, że zgodnie z komunikatem prasowym EBC z dnia 6 września 2012 r. zakup obligacji skarbowych w ramach programu OMT zakłada, że państwo, którego zakup obligacji jest rozważany, negocjuje program reorganizacji z europejskim mechanizmem stabilności (zwanym dalej „EMS"). W niniejszej sprawie negocjowanie takiego programu można było wykluczyć. Decyzje EMS mogą bowiem być przyjmowane tylko jednogłośnie, a z uwagi na wątpliwości Bundesverfassungsgericht (niemieckiego trybunału konstytucyjnego), które wynikały ze złożonego przez niego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawach od 2 BvR 2728/13 do 2 BvR 2731/13 i 2 BvR 13/13 (sprawa C-62/14, Gauweiler i in., obecnie zawisła przed Trybunałem) oraz wątpliwości Bundesbank (niemieckiego banku centralnego) dotyczące zgodności z prawem programu OMT, członek niemieckiego rządu ogłosił, że taki program reorganizacji nie zostanie zatwierdzony.

86 Argument ten należy oddalić.

87 W tym kontekście należy podnieść, że skarżący ogranicza się do rozważenia nabycia obligacji skarbowych w ramach programu OMT, opisanego w komunikacie prasowym EBC z dnia 6 września 2012 r. Tymczasem stwierdzenia EBC wskazane w pkt 80 powyżej nie ograniczają się do nabycia obligacji skarbowych w ramach programu OMT, ale dotyczą każdego środka interwencyjnego, którego cel jest taki sam jak cel spełniany przez SMP lub do niego podobny. W tym kontekście należy przypomnieć, że EBC posiada bardzo szeroki zakres uznania co do wyboru i określenia środków, jakie przyjmuje w ramach wykonywanych przez niego zadań. Tym samym skoro EBC zbadał, czy dostęp do załączników A i B może naruszyć politykę pieniężną Unii, jego sytuację finansową lub sytuację finansową KBC Eurosystemu, miał prawo uwzględnić wszystkie środki, do których przyjęcia mógłby być skłoniony w przyszłości, i nie był zobowiązany do uwzględnienia wyłącznie środków ustanawiających warunek przewidziany w komunikacie prasowym EBC z dnia 6 września 2012 r. dotyczącym OMT, zgodnie z którym nabycie obligacji skarbowych w ramach tego programu podlega warunkowi, że dane państwo członkowskie negocjuje program reorganizacji z EMS.

88 W każdym razie argumenty podniesione przez skarżącego nie dowodzą, że w momencie wydania przez EBC decyzji z dnia 22 maja 2013 r. było oczywiste, iż warunki przewidziane w komunikacie prasowym nie mogłyby zostać spełnione.

89 Po pierwsze, w odniesieniu do argumentu dotyczącego wniosku prejudycjalnego złożonego przez Bundesverfassungsgericht w sprawie C-62/14 wystarczy stwierdzić, że nie wynika z niego, aby sąd ten twierdził, iż każde nabycie obligacji skarbowych przez EBC lub KBC Eurosystemu w ramach programu OMT jest sprzeczne z prawem pierwotnym Unii. Przeciwnie, między innymi z pkt 99 i 100 tego wniosku prejudycjalnego wynika, że sąd ten nie wyklucza, że program OMT, intepretowany w sposób ścisły, mógłby zostać uznany za zgodny z prawem Unii.

90 Po drugie, w odniesieniu do argumentu dotyczącego sprzeciwu wobec zatwierdzenia nowego programu reorganizacji, ogłoszonego przez członka rządu niemieckiego, wystarczy stwierdzić, że z komunikatu EBC z dnia 6 września 2012 r. wynika, iż program OMT miał zastosowanie do państw uczestniczących już w programie reorganizacji. Zakładając nawet, że program reorganizacji nie może być negocjowany w odniesieniu do państwa członkowskiego nieuczestniczącego jeszcze w takim programie, nie wykluczało to więc nabycia obligacji skarbowych państw już uczestniczących w takim programie.

91 W konsekwencji żaden argument przedstawiony przez skarżącego nie dowodzi, że w dniu 22 maja 2013 r., a więc w momencie, gdy EBC częściowo oddalił sporny wniosek o udzielenie dostępu, można było wykluczyć, że EBC lub KBC Eurosystemu dokonają zakupu obligacji skarbowych w ramach programu OMT.

92 Należy zatem stwierdzić, że argumenty podniesione przez skarżącego nie dowodzą, że wskazane w pkt 37 i 38 powyżej stwierdzenia EBC, zgodnie z którymi ujawnienie danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie mogłoby zagrozić skuteczności przyszłej interwencji, której cel jest taki sam jak cel spełniany przez SMP lub do niego podobny, są oparte na hipotezie, która nie jest dostatecznie prawdopodobna, lub są one obarczone oczywistym błędem w ocenie.

93 Następnie skarżący podnosi, że stwierdzenie EBC, zgodnie z którym ujawnienie danych zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie naruszałoby skuteczność przyszłych środków interwencyjnych, nie może dotyczyć środków, których cele są odmienne od celów spełnianych przez SMP. Nawet bowiem jeśli takie środki wiążą się także z nabyciem obligacji skarbowych, nabycia podobne do tych, które zostały dokonanie w ramach SMP, nie mogłyby się powtórzyć, gdyby środki interwencyjne spełniały inne cele.

94 Argument ten należy oddalić.

95 Po pierwsze, argument ten jest nieistotny dla sprawy. Badane w pkt 80–92 powyżej stwierdzenia EBC dotyczące środków interwencyjnych, których cel jest taki sam jak cel spełniany przez SMP lub do niego podobny, same wystarczą bowiem do uzasadnienia częściowego oddalenia wniosku o udzielenie dostępu do złączników A i B do porozumienia o zamianie.

96 Po drugie i w każdym razie, jak słusznie podnosi EBC, jeżeli interwencja wiąże się z nabyciem obligacji skarbowych przez EBC i przez KBC Eurosystemu, istnieje ryzyko, że podmioty rynku wykorzystają informacje dotyczące takich nabyć w przeszłości w celu zidentyfikowania – prawidłowo lub nieprawidłowo – preferencji EBC i KBC Eurosystemu w odniesieniu do niektórych rodzajów obligacji skarbowych, co do których twierdzą, że powstają one niezależnie od celu, jaki spełnia nabycie obligacji skarbowych.

97 Tymczasem, w takim przypadku, ze względu na stwierdzenia przedstawione w pkt 80 powyżej, ujawnienie informacji zawartych w załącznikach A i B do porozumienia o zamianie mogłoby zagrozić skuteczności środków interwencyjnych EBC i jego sytuacji finansowej, a także sytuacji finansowej KBC Eurosystemu.

98 Należy więc stwierdzić, że żaden z argumentów przedstawionych przez skarżącego nie dowodzi, że stwierdzenia EBC znajdujące się w piśmie z dnia 22 maja 2013 r., zgodnie z którymi ujawnienie załączników A i B do porozumienia o zamianie mogłoby naruszyć skuteczność przyszłych środków interwencyjnych, a ostatecznie politykę pieniężną, a także sytuację finansową EBC i KBC Eurosystemu, są oparte na sytuacji czysto hipotetycznej lub są obarczone oczywistymi błędami w ocenie.

– W przedmiocie argumentu dotyczącego celu spełnianego przez interwencje

99 Skarżący podnosi, że stwierdzenia EBC oparte na strategii portfela oraz jego preferencjach w zakresie inwestycji są błędne. Interwencje EBC spełniają cel publiczny i w tym zakresie nie istnieje strategia portfela lub preferencje dotyczące inwestycji.

100 Ten argument również należy oddalić.

101 W tym zakresie wystarczy zauważyć, że ponieważ interwencja wiąże się z zakupem obligacji skarbowych, to fakt iż spełnia ona cel publiczny nie sprzeciwia się temu, aby EBC lub KBC Eurosystemu mogły mieć preferencje dotyczące określonych rodzajów obligacji skarbowych.

102 Należy zatem stwierdzić, że żaden z argumentów podniesionych przez skarżącego nie może podważyć zasadności stwierdzeń EBC, zgodnie z którymi odmowa dostępu do załączników A i B do porozumienia o zamianie jest uzasadniona na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258.

103 W świetle wspomnianych w pkt 65 powyżej wyjaśnień przedstawionych przez skarżącego nie ma potrzeby badania ewentualnego zarzutu niezgodności z prawem art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258.

104 Należy zatem oddalić niniejszy zarzut, bez konieczności badania argumentów dotyczących art. 4 ust. 1 lit. a) tiret siódme zmienionej decyzji 2004/258, który przewiduje, że odmawia się dostępu do dokumentu lub jego ujawnienia w przypadku, gdy naruszają one ochronę interesu publicznego w odniesieniu do stabilności systemu finansowego w Unii lub w państwie członkowskim. Argumenty te należy w rezultacie oddalić jako nieistotne dla sprawy. Zgodnie ze strukturą art. 4 zmienionej decyzji 2004/258 oddalenie wniosku o udzielenie dostępu jest uzasadnione w przypadku, gdy spełnione są warunki przewidziane w jednym z wyjątków ustanowionych w tym artykule. Tymczasem, w niniejszym przypadku oddalenie to może być oparte na art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie i trzecie zmienionej decyzji 2004/258. W konsekwencji zakładając nawet, że argumenty dotyczące art. 4 ust. 1 lit. a) tiret siódme zmienionej decyzji 2004/258 są zasadne, nie mogą one podważyć uzasadnienia oddalenia wniosku o udzielenie dostępu.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego niezgodności z prawem podstawy prawnej decyzji z dnia 22 maja 2013 r.

105 W ramach niniejszego zarzutu skarżący podnosi, że art. 4 ust. 1 lit. a) tiret siódme zmienionej decyzji 2004/258 jest niezgodny z art. 15 ust. 3 TFUE i z art. 42 karty praw podstawowych. Po pierwsze, wyjątek przewidziany w tym przepisie nie jest już objęty rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43). Po drugie, motywy decyzji 2011/342 nie odnoszą się do tego rozszerzenia uzasadnienia odmowy. Tym samym decyzja EBC z dnia 22 maja 2013 r. nie może być oparta na tej decyzji.

106 EBC podważa powyższe argumenty.

107 Zarzut ten należy oddalić jako nieistotny dla sprawy ze względu na stwierdzenia przedstawione w pkt 104 powyżej.

108 Ponieważ wszystkie podniesione zarzuty podlegają oddaleniu, należy oddalić żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 22 maja 2013 r.

3. *W przedmiocie pisma EBC z dnia 16 kwietnia 2013 r.*

109 Jak przedstawiono w pkt 24 powyżej, żądanie stwierdzenia nieważności należy intepretować w ten sposób, że dotyczy ono wyłącznie decyzji EBC z dnia 22 maja 2013 r.

110 W każdym razie, zakładając nawet, że skarżący zażądał także stwierdzenia nieważności pisma EBC z dnia 16 kwietnia 2013 r., należałoby oddalić to żądanie, ponieważ wszystkie zarzuty podniesione w uzasadnieniu żądania stwierdzenia nieważności pisma EBC z dnia 22 maja 2013 r. powinny być oddalone, a skarżący nie podniósł żadnych odrębnych zarzutów w uzasadnieniu ewentualnego żądania stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 16 kwietnia 2013 r.

111 W konsekwencji nie podlega rozpatrzeniu podniesiony przez EBC zarzutu niedopuszczalności, zgodnie z którym ewentualne żądanie stwierdzenia nieważności pisma EBC z dnia 16 maja 2013 r. nie jest wystarczająco jasne.

112 Z całości powyższych rozważań wynika, że skargę należy oddalić w całości.

W przedmiocie kosztów

113 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżący przegrał sprawę, należy zgodnie z żądaniem EBC obciążyć go poniesionymi przez EBC kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (dziewiąta izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein zostaje obciążony kosztami postępowania.

Berardis Czúcz Popescu

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 4 czerwca 2015 r.

Podpisy